

Tartalom

Szent István király ünnepén	1
Nagyboldogasszony	2
Laudate, cantate! XXVI. Johann Sebastian Bach/2.	3
Aki engem küldött, velem volt Zalaegerszegen is - beszélgetés Krisztián atyával	4
Családfesztivál 2014.	5
Részletek a Szentírás ritkáiban forgatott könyveiből: Mikeás próféta könyve	6
Örök nyugalomra helyezték Vendró György apátplébánost	7
Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepén	8
Anyakönyvi hírek	8
A közí részt vett a pap-és diakónusszentelésen	9
Ének- és hittantábor Salomváron.....	9
Mindszentyszek Szent Imre imatáborra Kőszegen	10
Szeressétek egymást, mint ahogy én szeretlek titeket.....	11
Plébániai hírek.....	12

Szent István király ünnepén

„*Hol vagy István király? Téged magyar kíván...*” – énekeljük templomainkban az ősi éneket, valamilyen nagyon mélyről jövő érzéssel. Példátlan jelenség, hogy egy ezer évvel ezelőtt élt államalapító királyt olyan osztatlanul tisztel egy nép, mint ahogy Szent Istvánt tiszteli. Pedig sokan megpróbálták az ő eszményképét is lerombolni, amikor a történelemkönyvekben megfosztották a „szent” jelzőtől. Emléknapiját pedig aratási üneppé fokozták le. A vallásos nép ajkán azonban mindig felcsendült az ének: „*Hol vagy István király? Téged magyar kíván...*”

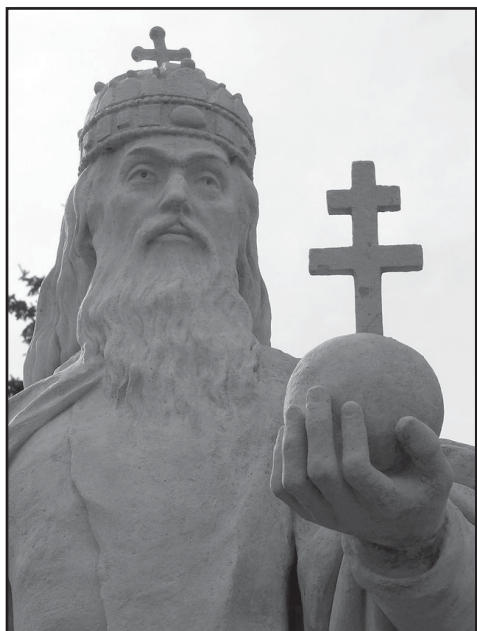
A vallásos nép sosem szűnt meg tisztelettel adózni szent királyunk előtt. Az ő személyének ma is van ereje, példája ma is bátorít, hogy magyarként és keresztényként igaz életet éljünk e hazában.

Szent István királynak vallásos hitében rejlett ereje. Ezt az állítást írásos emlékek is igazolják. Győrffy György történész Szent Istvánról szóló könyvében írja: „... azok a német császári írnokok, akik átjöttek István udvarába, és itt első okleveleiket fogalmazták, István neve mellé a **kegyes** (pius) és **legjámorabb** (mitissimus) jelzõt írták arra a helyre, ahol más uralkodót a legyőzhetetlen, a legdicsebb jelzővel tüntettek ki”. (István király és műve).

Királyunkat már fiatal korában is **mély vallásosság** jellemezte. Személyiségét fiatal korától fogva vallásos hite alkotta. Nem a környezet elvárása, nem az alkalmazkodás kényelmessége, nem egy reálpolitikus hideg számítása formálta személyiségét olyanná, amilyenné vált, hanem vallásos hite! Másképpen fogalmazva: **Őszinte meggyőződése emelte őt a nagy szentek és a nagy államférfiak közé.** Ez a meggyőződése őszinte volt. A magyar nép éppen ezért őrizte meg jó emlékezetében Szent István királyt, mert mindig szeretett felnézni egy olyan vezetőre, akinek tiszta meggyőződése volt, és az őszinte volt.

Nem szűnünk meg imádkozni azért, hogy a magyar népnek és hazánknak minden korban legyen Szent Istvánhoz mérhető vezetője. Szent Pál apostol írja: „végezzetek imát, könyörgést, esedezést ... a királyokért és az összes elöljárókért, hogy békés, nyugodt életet élhessünk, szentségben és tisztességben” (1 Tim 2,1-2). Minden hatalom Istentől van, ezért fordulunk Istenhez, hogy olyan vezetőket adjon, akik a hatalmat Isten akarat szerint használják fel. Kérésünknek égi közbenjárója Szent István király. Királyunk halála előtt a Szűzanyának ajánlotta országunkat. A Magyarok Nagyasszonya anyai pártfogását népünk mindig megtapasztalta történelme során. Kérjük a Szent Szület, hogy anyai oltalma és szeretete őrködjék felettünk.

Stróber László
apát-plébános

A héten ünnepeltük Nagyboldogasszony napját. A világegyház ünnepének tartalma a következő: „Szűz Mária a testével és lelkével felvétetett a mennyei dicsőségbe.” Tehát a Boldogságos Szűz Mária teste nem volt alávetve a romlandóságnak. A halál felett diadalt aratott. Egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak példájára az

ő teste is megdicsőült a mennyben.

Most tekintsük át az ünnep magyar vonatkozását. Már maga a megszólítás – *Nagyboldogasszony* – is teljesen magyar sajátosság. A „nagyasszony” megszólítást a fejedelemsasszonyra alkalmazták, a közjogi méltóságra. A magyar keresztény pedig Szűz Máriánál beszúrja a két szó, nagy és asszony közé: boldog. Mert már a mennyek országában él.

Hogyan nyerte el Mária ezt a fejedelmi megszólítást? 1038-ban István király halálos betegségben utódlási gondal gyötrődött. Imre fia 1031-ben meghalt. A magyar vezérek között nem talált alkalmas személyt a trónra. A lelke az ég felé irányult, felülről várta a megoldást. Bízott abban, hogy az életben tartja és megőrzi a zsenge magyar nemzetet, és megőrzi benne a frissen beleplántált kereszténységet. Igen fontos döntést hozott. Székesfehérváron, a mai székesegyház elődjében felajánlotta a magyar koronát Szűz Máriának. Így lett Mária Nagyboldogasszony a magyar nép számára.

Mit, illetve kit jelképez a magyar korona? A magyar nemzetet, a magyar földet, a magyar szuverenitást, a magyar trónt, a magyar államot. De egyben a biztonságot is, hogy a viselője biztosítja az alattvalóinak az életfeltételeket és egyben az ellenségtől a védelmet.

Emellett szimbolikus jelentőségű a korona tíz ékköve. Melyek ezek az ékkövek; Szent István király szerint az első ékkő a hit. Ezzel átível a végesből a végtelenbe., a földiből az égbe, az embertől az Istenhez.

A második ékkő a keresztény értékrend, amely felül-emelkedik az önző érdekeken. Amely szerint a megbocsátás, a szolgálat, a lelki szegénység, szerénység, önzetlen szeretet emelkedik felül.

És a többi ékkő jelentése:

Az önfeláldozó bátorság a hit megvallásában, a haza védelmében.

A valóságnak megfelelő igaz ítélet.

Egymás elviselése nagy türelemmel.

A vendégek és jövevények befogadása.

Bölcs tanácsadás.

A nemes életűek példáját követni.

Az ima és remény ereje.

Az erényes élet.

Nagyboldogasszony

Szent Istvánt követően az Árpád-házi királyok, a magyar nemesek és vezérek szintén tisztelték Szűz Máriát, akit fejedelemsasszonyuknak, vezetőjüknek tartottak. A vitézek pedig Jézus és Mária nevével indultak a harctérre. Kardjuk markolatjába Mária neve volt belevésve. Mária lovagjai voltak.

A nép lelkébe is beivódott a Mária iránti tisztelet, bizalom. Gellért csanádi püspök felfigyelt rá, hogy a malomkővet forgató leány magyar énekben köszönti Máriát.

A magyar nép annyira összekapcsolta a sorsát Máriával, hogy himnusa is évszázadokon keresztül Szűz Máriához szóló fohász volt.

„*Boldog asszony Anyánk,
Régi nagy Patrónánk!
Nagy ínségben lévén
Így szólít meg hazánk:
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne felejtkezzél el
Szegény magyarokról!*”

Ezt énekelte a magyar egészen a XIX. század közepéig. Ekkor írta Kölcsey Ferenc *Himnusz* című versét és ezt zenésítette meg Erkel Ferenc.

Meglepődünk, hogy mennyire fejedelemsasszonyának fogadta el népünk Máriát. Ez a tisztelet nemcsak vallási jellegű volt. Ezért Nagyboldogasszony napja és Szent István ünnepe a magyarság számára csak együtt értelmezhető. Felajánlás Istent imádó és hazáért élő, a hazában élni akaró emberek cselekedetében.

A Szűz Mária fejét díszítő magyar koronában ezer esztendő reménye, küzdelme, szenvedése, sikere, kudarca, hite vált emberivé.

Ma is megismételjük Szent István király felajánló imáját: oltalmazd és védjed hatalmas pártfogásoddal minden testi-lelki bajtól országunkat. Mert sok van belőle. Testben elhasznált a nép, mámorba süllyedésre hajlamos. Önmagát sorvasztja és pusztítja, már az anyaméhben gyilkol és lélekben az erkölcsöt tapossa. Segítsd legyőzni bajainkat: az egyetnemértést, a vizályt, a torzsalkodást! Vidd győzelemre a magyarban a hitet, a jövőjébe vetett reményt! Anyai palástod fordítsd oltalmunkra!

Mária megmaradt embernek és vállalja a velünk való közösséget. Nem szégyell bennünket, hanem királynői méltóságát, annak hatalmát a javunkra kamatoztatja. Nekünk is könnyebb megközelíteni Máriát, az embert és anyát. Bizalmasabbak vagyunk vele szemben, mert megértőbb, látja gyarlóságunkat. Mégsem fordul el tőlünk. Rajtunk hagyja pihenni tekintetét. A királynői palástjával betakar bennünket, esendő embereket, gyengéket, bukdácsolókat, a keserű emberi sorsokat, a szomorúakat, az Istent keresőket, a bűnösöket...

Mennybe felvitt Szűz Mária könyörögj érettünk!

Tóth János káplán

Laudate, cantate!

XXVI. rész – Johann Sebastian Bach/2.

Johann Sebastian Bach legkisebb gyermekként született egy nyolcgyermekes családba. Édesapja kezdte el zenei nevelését, aki megbecsült városi trombitás és orgonista muzsikusként működött Eisenachban. Bach kilenc éves volt, mikor elvesztette édesanyját, majd egy évvel később apja is elhunyt. A korán árvaságra jutott Bachot és egy még szintén fiatal testvérét idősebb bátyjuk, Johann Christoph vette magához, aki Ohrdrufban volt orgonista.

Nem sokat tudunk arról az öt évről, amit Bach itt töltött, de zenei tehetsége már kétségkívül megnyilvánult. A helyi iskolában 14 évesen a végzős évfolyamot járta, holott általában csak 18 évesen jutottak el odáig a diákok. Szép szopránhangja pedig egy kis kereset-hez is hozzásegítette, amikor néha a templomban énekelt. Ugyanakkor éppen erre az időszakra esett az ohrdrufi orgona felújítása, és bátyja révén az orgonaépítés alapjaival is igen hamar megismerkedhetett. Ebből későbbi pályafutása során rengeteget profitálhatott.

Azonban a gyám, Johann Christoph családja is bővült időközben, így Bach nevelésére, oktatására új helyszínt kellett keresni. Ekkor került a lüneburgi Michaelissschule-ba. Ide csak zeneileg tehetséges, szegény sorsú diákokat vettek fel. Bach kezdetben jó hangja miatt lett ismert, majd mikor mutálni kezdett, hangszeres játékosként foglalkoztatták. Billeentyűs hangszereken, hegedűn, brácsán is egyaránt tehetségesen játszott.

Nagy jelentősége volt Bach életében annak, hogy ebben a városban szolgált Georg Böhm orgonista. Ő rendkívül nagy hatással volt Bachra. Arról nincs tudomásunk, hogy tanította volna őt, de már játékának hallgatása sokat adhatott az ifjú zenésznövendéknek.

Másik nagy hatású orgonista Bach művészi fejlődésében Johann Adam Reinken volt, aki a hamburgi Szent Katalin templomban zenélt. Bach a lüneburgi évek alatt többször is elláto-

gatott gyalog a mintegy 50 km-re fekvő városba, csak hogy hallja a nagy művészt.

Bach életét az udvar és az egyház szolgálatában betöltött állások változó sora szakaszolta. Pályájának főbb külső eseményeit kisebb-nagyobb részletességgel ismerjük. Első hivatalos állása Arnstadtban volt a Neue Kirche orgonistájaként. Majd egy évig Mühlhausen, utána pedig Weimar következett, ahol Wilhelm Ernst herceg szolgálatában állt. Nyolc év elteltével Köthenben lett udvari muzsikós – itt már egyáltalán nem tartottak igényt

egyházzenei szolgálatára. Végül a lipcsei Tamás-templom zeneigazgatói posztját pályázta meg, s életének záró negyedszázadát itt élte le. Nem csoda, hogy Lipcse azóta elválaszthatatlan Bach nevétől.

Bach civakodó alkata már az első munkahelyén megmutatkozott. Sok összetűzése akadt Arnstadtban a zeneszakkal, akiknek tehetségével nem volt elégedett. Híressé vált egy Geyersbach nevű diákkal való vitája. Bach egy alkalommal „Zippelfagottist”-nak nevezte a muzsikust. Ez arra utal, hogy a zenész fagotton való játéka a nőstény kecske hangjára emlékeztet. A szóváltás odáig fajult, hogy Bach törrel támadt Geyersbachra. Bachot megrovásban részesítette a városi tanács, és ez nem volt egyedi eset.

Más alkalommal szabadságot kért,

hogy Lübeckbe látogathasson Buxtehude adventi koncertjeit meghallgatni. A nagy utat ezúttal is gyalog tette meg. Élményekkel gazdagon tért vissza, művészetében gyökeres változások következtek be: gazdagabb hangzású, virtuózabb műveket kezdett komponálni. Bach azonban nem érkezett vissza időben Arnstadtba, így késése miatt ismét megrovásban részesült.

Intést kapott ezek mellett a furcsa harmóniakért, melyeket az istentiszteleten játszott; azért is, mert túlságosan hosszan játszott; máskor pedig azért, mert dacból túl röviden játszott. De heves, fölényes modorát is gyakran kifogásolták. Épp ezek miatt a feszültségek miatt keresett Bach négy év után új helyet Mühlhausenben.

Itt nagyon pozitív fogadtatásban részesült, orgonajátéka sikert aratott, és költséges művészi igényeit is hajlandóak voltak teljesíteni: az orgona átalakítását, és a zeneszerző kottáinak ki nyomtatását. Bachot egyébként nagyra tartotta kora, de inkább az orgonistát, és orgonaszakértőt értékelték benne, semmint a zeneszerzőt. Zeneszerzőként idejétmúlnak tartották, aki még akkor is a többszólamúságon alapuló zenét műveli, miközben az ifjabb generáció már a könnyed, dallamos, elegáns-bájós stílust képviseli.

Bach megkedvelte a várost, s itt tervezte el jövőbeli életét, letelepedését. Mühlhausenben azonban ebben az időben az elmélyült imádkozást előnyben részesítő pietisták kerültek fölénybe a vetélkedő lutheránus irányzatok közül. Számukra a zenei szolgálat az Istennel való kapcsolat csak egy mellékes eleme. Így Bach előbb-utóbb úgy érezte, nincs igazán szükség rá. Megpályázta a megüresedő weimari orgonista állást, és 1708-ban megkezdte szolgálatát a hercegségben.

Bach ezekben az években vált érett zeneszerzővé.

Aki engem küldött, velem volt Zalaegerszegen is – beszélgetés Krisztián atyával

Krisztián Atyával beszélgettünk az elmúlt két év tapasztalatairól, jelenről és jövőről abból az alkalomból, hogy 2014. augusztus 1-jétől a körmendi plébániára helyezik.

Milyenek voltak a kezdeti tapasztalatai itt, a plébánián? Hogy élte meg ezt az elmúlt két évet?

Az áthelyezésem miatt többször felidéződött bennem a papi pályafutásom kezdetén választott jelmondatom János evangéliumából: „Aki küldött engem, velem van.” Ha erre a két évre visszagondolok, akkor azt tudom mondani, hogy az Úr Jézus aki küldött engem, végig velem volt. Követhettem el hibákat, lehettem hanyag, lehetek mulasztásaim és mindenféle gyarlóságaim, de ennek ellenére is úgy tapasztaltam, hogy így is tudott az Úr általam munkálkodni. Az Úr Jézus végig velem volt, az biztos. A másik pedig, amit Jézus ígér, hogy aki elhagyja apját, anyját, feleségét, gyermekeit és követ engem, az százannyit kap itt a földön és az örök életet. Tehát ezt a százannyit én úgy érzem, hogy mind a Jóistentől, mind az emberektől, a hívektől, akikkel találkoztam, akiket megismertem megkaptam. Egyrészt a Jóisten végig velem volt és kíséretet, még akkor is, ha nem voltam a helyzet magaslatán. Másrészt megtapasztaltam ezt a százannyi nagy szeretetet mind itt a plébánián, a munkatársak, a templom, a testvérek által és mindenhol ahol jártam.

Van esetleg olyan élmény, ami nagyon maradandó volt? Ami megerősítette a hitében, papi hivatása iránti elkötelezettségében? Amire szívesen gondolt majd vissza évek múlva?

A Jóisten sok türelmet adott nekem az emberekhez. Mindenféle emberhez, legyen az mondjuk szegény vagy elesett, szellemileg sérült vagy beteg, kórházban fekvő vagy elhagyatott. A visszajelzésekből is láttam, hogy a Jóisten nekem ebből többet adott. Türelemből, együttérzésből. Ezek az élmények maradandók, amiket ezekkel az emberekkel megtapasztaltam, akik éppen a társadalom peremén van-

nak, vagy betegek. A velük való kapcsolat és az, hogy észrevettem, megtapasztaltam azt, hogy milyen sokat kaptam. Nagyon sok kegyelmet kaptam a Jóistentől ezáltal, hogy oda tudtam menni, tudtam valamit tenni értük, vagy áldozatot hozni értük. Még akkor is, ha néha nem volt kedvem, vagy félttem, de tudtam valamit tenni értük. Úgy érzem, hogy az Úr nagy szívet adott nekem, de a nagy szív nagy kereszt is. Ezt is megtapasztaltam.

Van esetleg olyan rész a Bibliában, ami átszűrte nehéz helyzeteken?

Van egy olyan zsoltár, ami nagyon sok erőt adott, amikor nehéz helyzetben voltam: szakadék mélyén vagyok, hozzád kiáltok és kiemelsz engem innen. Ez sokat

segített. Nagy válságom még nem volt, Isten ettől megkímélt, de azért olyan volt, hogy elkeseredtem, vagy nem tudtam, hogy mikor lesz vége egy nehéz helyzetnek, vagy mikor tudok kijönni belőle. A Jóisten azonban mindig megmutatta a szeretetét és a jóságát.

Szabadidejében van olyan tevékenység, ami a közösséget építi és Önnek is jól esik?

A pénteki ifjúsági közösséggel, a középiskolásokkal és egyetemistákkal szoktunk focizni, kosarazni, vagy éppen métázni. Szívesen emlékszem vissza arra, amikor elmentünk a csácsi hegyre, vagy a TV toronyhoz kirándulni.

Papi szolgálatát megerősítve miben mélyült el az elmúlt két évben?

Papként folyamatosan kell tanulni, régi jegyzeteket, könyveket olvasni. Nemrégiben avatták szentté XXIII. János pápát, és az ő „Egy lélek naplója” című könyve volt az, ami az utóbbi időben nekem megerősítést adott. Ez volt a legutóbbi olvas-

mányélményem, ami nagyon lelkesített.

Hogyan viszonyul a körmendi áthelyezéshez? Várja-e az új kihívásokat?

Voltam már Körmenden, a plébános úrral is beszéltem. Nagyon kedvesen fogadott, találkoztam a hívekkal. Vannak ott régi ismerőseim is. Így tényleg mondhatom, hogy szeretettel várnak. Láttam nagyjából azt is, hogy mik lesznek a feladatok. Körmend kisebb, csendesebb város, mint Egerszeg és az ottani ifjúsági csapatot, illetve a ministránsokat jobban össze kéne fogni. Amikor idejöttem, itt Egerszegen már ez jól működött. Szép feladat, de aki küldött engem velem lesz. Több falusi rész tartozik Körmendhez, több helyre is ki kell majd járni. De ettől sem riadok meg, mert tetszik a falusi légkör. Sőt várom az újabb kihívást, mert ez is más lesz valamilyen szinten.

Látjuk még Egerszegen?

Körmend nincs olyan messze, ha lesz valami ünnepség, amire hívnak, szívesen eljövök. Kaszás Csabi újmiséjére biztosan el fogok jönni. Amennyiben valaki szól, hogy segíteni kell, akkor természetesen jövök. Vannak olyan családok is, akikkel az elmúlt időszakban jóba lettem, őket eljövök meglátogatni időnként.

Mit üzen a híveknek, akik hiányolni fogják?

Amit Jézus mondott, hogy szomorkodtok, de szomorúságotok örömmé változik és a boldogságot nem veszi el tőletek senki. Azt üzenem még, hogy imádkozzanak, gyónjanak, áldozzanak, illetve mindenki, amit tud, azt tegye hozzá a közösség életéhez, ahogy eddig is tette, szorgalmasan, tüzes lélekkel az Úrnak szolgálva. Látni itt sok áldozatkész embert, akik a Jóistennek és a közösségért élnek és ez nekem is sok erőt adott. Hálás vagyok a Jóistennek, hogy ilyen sok embert megismerhettem, együtt dolgozhattam velük. Így tovább, és mindnyájunknak lehet még jobban csinálnia a dolgát.

Köszönjük Krisztián Atyának, hogy lelkületével tovább gazdagította közösségünket és Isten áldása segítse továbbra is hivatásában.

Kocsisné Fabula Petra és Kocsis Viktor

CSALÁDFESZTIVÁL 2014. szeptember 20. (szombat)

Városi Hangverseny- és Kiállítóterem Zalaegerszeg Ady u. 14. és zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola Zalaegerszeg, Kisfaludy u. 2.

Felnőtt- és ifjúsági program

9³⁰ Fesztiválnyitás:

Bemutatkozik a zalaegerszegi Kölcsey Ferenc Gimnázium

10⁰⁰ Kiállításmegnyitó:

Kiállításmegnyitó a kézművesházak munkáiból a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben

10⁰⁰ Sport, mozgás, sportprogramok

vezeti: Ambrus László

11⁰⁰ Előadás:

Kövesdi Miklós Gábor humorista

„Játszd újra, Noé!” stand up comedy-je
(Városi Hangverseny- és Kiállítóterem)

12³⁰ – 13³⁰ E b é d

Felnőtt- és ifjúsági program

13³⁰ Előadás

Tóth Krisztina író, költő
„Állatságok”

14³⁰ Előadás

Keresztes Ilona és férje
„Humor a nevelésben”

16⁰⁰ Előadás:

Kürnyek Róbert plébános

15³⁰ Jubileumi, 5. „Kiugró”

Szituációs játék a Hevesi Sándor Színház színészeinek közreműködésével

17⁰⁰ Előadás

Koprive Tamburazenekar és táncház

18⁴⁵ Térzene Városi Fúvószenekar

Gyutai Csaba Polgármester ünnepi zárszava

19⁰⁰ Ünnepélyes Gálaműsor

Kaj Ádám és barátai esti műsora

Sörgyári capriccio

Időtől független programok a nap folyamán:

- Versenyek, játékok, keresztretjvény a XXI. Családfesztivál ünnepén
- Lelki sarok – problémák megbeszélése segítő szakemberrel
- Gyermekfelügyelet (Barta Mária, Németh Henriette)
- „Mesekalap” – a Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtár gyermek-könyvtárosaival
- Könyves kuckó a József Attila Városi Tagkönyvtár gyermek-könyvtárosaival
- Süti sarok – együtt „sütizhet” a család
- Kóstoló egészséges ételekből – „Viruló Kert” Baráti Közhasznú Egyesület jóvoltából

Gyermekprogram

9⁰⁰ - 12³⁰

Játszóház az Úrhajós Úti Óvoda óvónőivel

Zala-Depo: Mozgásfejlesztő, játékos programok (Ayres)

Kézművesházak:

fafaragás: **Konrád Lajos**

agyagozás: **Horváth Csaba**

ollóvágtat: **Lengyák István**

bábkészítés: **Némethné Balogh Ildikó**

gyöngyfűzés: **S. Kauzli Zsuzsanna**

Lőrincz József játékmester logikai játékaival

Szuperbringa-program

Közlekedés kisautókkal

Rendőrkapitányság Zalaegerszeg,

Polgári Szövetség Zalaegerszegért Bűnmegelőzési Közlekedési Szervezet

Labirintus és ókori ügyességi játékok

Körhinta és fajtékok

Gyermekprogram

15⁴⁵ Uzsonna

Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből

Mikeás próféta könyve

„váltsd tettekre az igazságot, szeresd hűségesen, és járj alázatosan a te Isteneddel.” (Mik 6,8b)

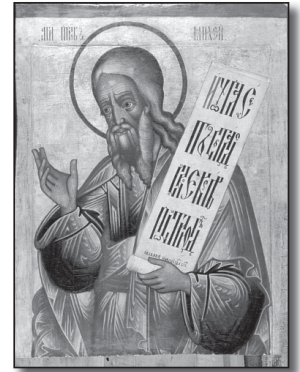
Mikeás próféta Izajás kortársa. Kortársához, és a legtöbb próféta társához hasonlóan életesen bírálja a társadalomban tapasztalt visszaéléseket – nem elhallgatva a politikai, gazdasági élet vezetőinek és a vallási élet irányítóinak bűneit sem. „Halljátok hát, Jákob fejedelmei, és Izrael házának vezetői! Vajon nem nektek kellene-e ismerni a jogot? Mégis gyűlölitek a jót, és a gonoszt szeretitek.” (Mik 3,1b-2) „Ezt üzeni az Úr a prófétáknak, akik félrevezetik népemet: Ha van mit a foguk alá venniük, azt hirdetik.” (Mik 3,5) „Halljátok hát, Jákob házának fejedelmei, és Izrael házának vezetői, ti, akik megvetitek az igazságot, és ami jogos, azt kijátsszátok Ti, akik vérdíjból építitek fel Siont, és gonoszságból Jeruzsálemet! Fejedelmei ajándékért szolgáltatnak igazságot, papjai bérért döntenek, prófétái ezüstért jövedölnék. És még az Úrban bizakodnak!” (Mik 3,9-11a) „Bármilyen semmisségért súlyos zálogot követeltek.” (Mik 2,10b) „A gazdagok eltelnék erőszakkal, a lakosok hazugságot beszélnek. Eltűrhetem-e a hamis mércét, a kicsire szabott, gyűlöletes mérőt? Jogosnak tarthatom-e a hamis mérleget, és a zacskóban a hamis súlyokat?” (Mik 6,10-12)

A próféta figyelmezteti a bűnösöket: hiába érzik, hogy őket nem érheti ítélet, gyalázat, az Úr mindezt látja, az Isten elől ezt sem lehet eltitkolni, és Ő érvényesíteni fogja az igazságot. „Figyeljen minden nemzet, hallja meg a föld és minden lakója! Az Úr, az Isten vádol benneteket, az Úr az ő szent templomában. Mert lám, az Úr elhagyja szent hajlékát, leszáll és a föld magaslatain jár. Lépései alatt szétfolynak a hegyek, beomlanak a völgyek, mint a viasz a tűzben, mint a lejtőn a víz. Ez mind Jákob gonoszsága miatt és Izrael házának vétkei miatt következik be.” (Mik 1,2-5a) „Jaj azoknak, akik gonoszat forralnak, a fekvőhelyükön rosszat forgatnak fejükben;

virradatkor végbe is viszik, mert kezüknek hatalmában van. Ha megkívánják a földeket, meg is szerzik, és a házakat hatalmukba kerítik. Kezet emelnek a másik emberre és a házára, mind az emberre, mind örökségére. Azért ezt mondja az Úr: Nos, nagy csapást mérek erre a nemzedékre, melyből nem vonhatjátok ki nyakatokat, és nem járhattok többé emelt fővel, mert gonosz idő lesz ez.” (Mik 2,1-3) „Azt mondják: 'Nemde közöttünk van az Úr? Nem érhet minket semmi veszedelem!'” (Mik 3,11b)

Természetes, hogy ez a jogos bírálat és a fenyegetések miatt el akarják hallgattatni a pórétát. „Azt mondogatják: Ne hirdessétek ezt! Ne hirdessétek ezeket! Nem érhet bennünket gyalázat. Talán átok van Jákob házán? Vajon elveszítette az Úr a türelmét? Így szokott ő tenni? Nincsenek-e telve szavai jóssággal az ő népe, Izrael iránt?” (Mik 2,6-7)

Megtévesztő és veszedelmet jelentő gondolkodás mindez az elbizakodott emberek számára. Ez a gondolkodás: Isten választott népe vagyunk, szövetséget kötött velünk, tehát nem kerülhetünk bajba, Isten nem veszítheti el türelmét, hiszen szava, tette tele van jóssággal a hozzá tartozók felé. Ugyanez a gondolkodás kísért meg bennünket is, amikor azt hisszük, mivel az Egyházhoz tartozunk, megkeresztelték, elszállózkodók, bérmálkozók voltunk, gyakran (de nem elégszer) a templomba is eljárunk, Isten megbocsátja kisebb-nagyobb bűneinket. Magunkba nézve azt látjuk, hogy kisebb vétkeink egyre nagyobbak lesznek, és egyre gyakrabban fordulnak elő. Megnyugtadjuk magunkat s ezzel ugyanazt tesszük, mint Izrael népe a Kr. e. VIII. században: visszaélünk Isten türelmével, hűtlenek vagyunk az Istenhez, s csodálkozunk, ha Isten nem véd meg a saját és embertársaik által elkövetett bűnök következményeitől.

Mikeás jövendölései – „Szamariát romhalmazzá teszem a pusztában, beültetem szőlővel. Köveit legörgetem a völgybe, és feltárom alapjait.” (Mik 1,6) „vétkeitek miatt, felszántják Siont, mint a szántóföldet, Jeruzsálem romhalmazzá válik, a templom hegye erdő borította magaslattá.” (Mik 3,12) – nagyon hamar beteljesedtek: az aszsirok az ország északi részét rabolják ki, Jeruzsálemet és környékét majd a babiloniak.

A választott néppel történtek és a Szentírásban leírt, Isten emberei által közvetített üzenetek figyelmeztessenek minket. Nem szabad visszaélnünk az Úr jósságával, türelmével, visszaüti, ha kijátsszuk a jogot, rosszat forgatunk a fejükben, visszaélünk gazdasági hatalmunkkal. „Jaj azoknak, akik gonoszat forralnak, a fekvőhelyükön rosszat forgatnak fejükben; virradatkor végbe is viszik.” (Mik 2,1)

A próféta a nép szemére veti, hogy hálátlan, ezért juttatja eszükbe azt, amit az Úr tett velük. „Népem! Mit vétettem neked? Mi eshetett nehezedre? Felelj nekem! Talán az, hogy kihoztalak Egyiptom földjéről, kiszabadítottalak a szolgaság házából? Hogy Mózes, Áront és Mirjámot küldtem előtted? Népem! Emlékezz csak.” (Mik 6,3-5a) Nem lehetünk hálátlanok azzal az Istennel szemben, akinek létünket, a csodálatos világegyetemet köszönhetjük, aki már oly sokszor megsegített minket.

Már Mikeás korában is az üzleti gondolkodás, az adok-kapok viszony határozta meg az emberek tudatát. Ezért gondolják, bűneik, hűtlenségük miatt haragvó Istent égő áldozatokkal, emberáldozatokkal lehet kiengesztelni. A lelki életre, az emberek közötti és

(folytatás a 7. oldalon ⇨)

(⇨ folytatás a 6. oldalról)

az Istennel való kapcsolatra az üzleti élet törvényei nem vonatkoznak. Erre figyelmeztet Mikeás is: „Mivel állhatok az Úr elé, mivel borulhatok a magasságos Isten elé? Álljak oda égőáldozatokkal, egyesztendő borjakkal? Kosok ezreiben telik-e az Úrnak kedve, vagy áradó olajpatakokban? Feláldozzam-e elsőszülöttemet vétkemért, méhem gyümölcsét saját bűnömért? Megmondták neked, ó ember, mi a jó, és mit kíván tőled az Úr: Semmi mást, mint hogy váltsd tettekre az igazságot, szeresd hűségesen, és járj alázatosan a te Isteneddel.”

Érthető Mikeás elkeseredése, amikor az ország állapotát látja. Talán még túloz is könyvében. De mi is mondhatnánk elkeseredésünkben mai világunkról mindazt, amit a próféta 2700 évvel ezelőtt. Úgy látszik, az Ember kortól, kultúrától függetlenül ugyanazokat a bűnökbe esik. „A hűségesek eltűnnek

az országból, nincsen igaz az emberek között. Mindegyikük vérontásra készül, törbe csalják testvéreiket. Kezüik ügyes tenni a rosszat, a főember követelőzik, a bíró ajándék fejében osztja az igazságot, a vezető kénye-kedve szerint beszél. Ne bízzatok társatokban, ne reménykedjétek barátotokban! Ne nyisd meg a szádát az előtt sem, aki a kebleden pihen! Mert a fiú szidalmazza az apját, a lány anyja ellen támad, az új asszony meg anyósa ellen, ellensége az embernek saját háza népe. ... köztük a legjobb is olyan, mint a tövis, a legigazabb, mint a szűrés sövény.” (Mik 7,2-4a)

A próféta az elkeseredettség és a figyelmeztetések mellett látomásaiban a nép elé vetíti a jövő egy részletét. Az eljövendő Messiásról, Jézus Krisztusról így jövendöl „De te, (Betlehem) Efrata, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael fe-

lett. Származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza... Föllép és legelteti nyáját az Úr erejében, az Úrnak, az ő Istenének fenséges nevében. Letelepdedhetnek, mert hatalmát kiterjeszti egészen a föld határáig. Ő maga a béke lesz.” (Mik 5,1;3-4a)

A könyv végén található könyörgés olyan szép, hogy akár bűnbánati imádságunk részévé is válhatna: „Legeltesd botoddal népedet, örökséged nyáját, amely egyedül él az erdőben. Mint azokban a napokban, amikor kivonultál Egyiptomból: mutass nekünk csodajeleket! Melyik isten olyan, mint te, aki elveszed a gonoszságot, és megbocsátod a vétket? Aki nem haragszol mindörökre, hanem kedved leled az irgalomban? Irgalmazz nekünk még ez egyszer, tipord össze vétkünket, vesd a tenger mélyére minden bűnünket!” (Mik 7,14a,15, 18-19)

Titi

Ozeás próféta könyve: „Isten vagyok, nem ember ... és nem szeretem a pusztítást” (Oz 11,9)

Joel próféta könyve: „A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Jo 2,13)

Ámosz próféta könyve: „Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, juttassátok diadalra az igazságot” (Ám 5,15a)

Abdiás próféta könyve: „Ne nézd testvéredet kárörvendőn” (Abd 12)

Jónás próféta könyve: „Amikor elcsüggedt a lelkem az Úrra emlékeztem, és imám eljutott színed elé”. (Jón 2,8)

Mikeás próféta könyve: „Váltsd tettekre az igazságot, szeresd hűségesen, és járj alázatosan a te Isteneddel.” (Mik 6,8b)

Örök nyugalomra helyezték Vendró György nyugalmazott apátplébánost

Életének 84., áldozópapi szolgálataának 56. évében, gyógyíthatatlan betegségével járó szenvedéseit türelmes lélekkel viselve, 2014. június 20-án, a betegek kenetével megerősítve elhunyt Vendró György nyugalmazott apátplébános.

Végakarátának megfelelően a zalaegerszegi Mária Magdolna plébániatemplom kriptájában helyezték végső nyugalomra június 27-én, Jézus Szíve főünnepén, a 9 órakor kezdődő gyászmise után, melyet Veres András püspök koncelebrált a szombathelyi egyházmegye papjaival.

Vendró György 1931. április 9-én született Jánosházán. 1958. június 15-én szentelték pappá Szombathelyen.

Élete folyamán a következő helyeken hirdette Isten Örömhírét és szol-

gálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit:

1958-60: káplán, Lenti

1960-65: káplán, Zalaegerszeg, Jézus Szíve Plébánia

1965-69: plébánoshelyettes, Tótszentmárton

1969-72: plébános, Tótszentmárton

1972-89: adminisztrátor, Zalaegerszeg Jézus Szíve Plébánia

1977-: jáki címzetes apát

1974-89: a Zalaegerszegi Esperesi Kerület esperese

1989-92: plébános, Szentgotthárd

1992-: nyugállományban

„Istenem, örök Atyám, szent kezedbe adom lelkem.

Légy jószágos bírám, engedj haza országodba engem!” (Temetési Szertartáskönyv)

Nyugodjék békében!

Forrás: www.martinus.hu.

Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepén

Június végén Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepét üli a Katolikus Anyaszegyház. Pétert és Pált az egyház oszlopainak szokás nevezni, mert az ő tevékenységük talán a legkiemelkedőbb Jézus tanítványai körében. Pedig ez a két apostol annyira különbözött egymástól. Péter a szív embere volt, Pál pedig, mondhatni, az észé.

Péter apostol volt az, aki elsőként ugrott a csónakból, szaladt Jézushoz, hagyta ott mindenét, és követte Jézust. Amikor Jézus a vízen járt, a tanítványok megijedtek, de Péter volt az, aki elsőként felismerte, vízbe ugrott, és ment Jézus felé. Péter volt az, aki a színeváltozás hegyén azt kérte Jézustól, hadd maradjanak itt, ne menjünk többé sehová, olyan jó itt lenni. Péter tele volt szeretettel Mestere iránt. Tudjuk azonban, gyöngeségei is jócskán voltak. Egyszer Jézus bizony alaposan rendre is

utasította őt, amikor Péter, ugyancsak szeretetből – mondhatni emberi szeretetből és ragaszkodásból – ellenkezett Jézussal, és azt mondta, hogy nem szabad vállalnia a kereszthalált. És ő volt az, aki ugyan odament Mestere közelébe, amikor elfogták, de megtagadta őt. És mégis, mint a szív emberét, őt állította Jézus Egyházunk élére.

Pál apostol pedig inkább az ész, az okosság embere volt. Üldözte a keresztényeket, mert úgy tudta, ezt kell tennie. Éveken át tanulmányozta az Ószövetséget, a rabbik bölcsességét, ahol azt tanulta, hogy egyetlen Isten van, és minden más csalás és ámtítás. De amikor Jézussal találkozott a damaszkuszi úton, akkor megfordult, és ettől kezdve jól kipallérozott értelmét, okosságát bizony Jézus ügyének szentelte. Sorozatban írta egymás után az okosabbnál okosabb leveleit. Igazi tanul-

mányoknak nevezhetnénk ezeket – azóta is ebből él az Egyház, ezekre támaszkodik teológiánk.

Igen, a szívnek és az észnek egyaránt megvan a szerepe hitünkben, egyházunkban, még a keresztény szeretetben is.

A keresztény szeretetben is ott kell lennie mindenkor a szívnek, és ott kell lennie mindenkor az értelemnek is. (...)

Szívünk és értelmünk egyaránt fontos szereplője a keresztény szeretetnek. Segítsen bennünket Szent Pál apostolnak és Szent Péter apostolnak a példája, segítsen bennünket Szűz Mária anyai szeretete, és mindenekelőtt vezessen bennünket a Szentlélek, hogy mindenkor helyesen és értelmesen tudjuk embertársainkat szeretni, és így építsük egész életünkön át Isten Országát.

Tarjányi Béla

(Forrás: Jeromos füzetek 96. szám)

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Benkő Júlia, Peti Marcell, Horváth Mónika, Czigány Bercel, Marton Larina Bettina, Békefi Ábel, Hanzséros Lilien, Horváth László, Gerencsér Dominik Zsolt, Takács Boglárka, Langstadler Lana, Polgár Szigfrid Ferenc, Héder Ajna, Vidóczy Vivien, Mikó Rebeka, Kovács Anna Léna, Forgács Raul, Móricz Dániel, Móricz Tamás, Pete Nándor Magor, Pete Lóránt Hunor, Németh Eszter Viktória, Kámán Roland, Kámán Bálint, Bódor Mária, Konrád Csaba Gábor, Fabula Petra, Gróf Katalin, Tóth Boglárka, Takács Bence, Ferenczi Barnabás

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Halálozás

Peresa Bálint – Könczöl Anett, Ács Gábor – Sándor Ágnes, Schnierle Christoph Florian – Rettegi Veronika, Szakács Krisztián – Babati Krisztina, Rétvári Róbert – Kemény Annamária, Farsang Tibor – Gulyás Adrienn, Caimi Massimiliano – Baksa Bernadett, dr. Sohár Gábor – Miklós Csilla, Tóth Tamás – Takács Zsuzsanna, Nádas Attilla – Takács Judit, Kocsis Viktor – Fabula Petra, Ferencz Sándor – Németh Éva, Décsi Gáspár – Gombos Erzsébet, Boné János Andy – Nagy Anita Klaudia

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:

a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Gálos Béla (1943), özv. Herman Józsefné sz. Domján Mária (1925), özv. dr. Borbély Béláné sz. Farkas Lenke (1918), Rékli Illés Ignác (1943), Dr. Rubecz István (1942), Czövek Piroska (1980), dr. Együd Kamilló Tiborné sz. Torma Czeccilia Anna (1942), Horváth György (1976), Zsédely Józsefné sz. Takács Margit (1927), özv. Rudas Ferencné sz. Szekeres Irén (1925), Szentgróti János (1948), Mészáros Imre (1938), Tóth Zoltánné sz. Ferenczi Anna (1931), özv. Szekeres Ferencné sz. Léhárt Teréz (1935), Tóth Jenőné sz. Söre Zsuzsanna Mária (1953), Fülöp Tibor (1935), özv. Karakai Józsefné sz. Novák Irén (1936), Tóth Jenő (1926), özv. Lékai Tiborné sz. Borsos Erzsébet (1935), özv. Ábrahám Oszkárné sz. Czömpöl Erzsébet (1928), özv. Konkolyi Józsefné sz. Pintér Mária (1927), Szekeres József (1951), özv. Sebes Eleménné sz. Horváth Mária (1925), özv. Beck Józsefné sz. Schönig Magdolna (1926), Virág István (1926), Kulcsár András (1939), Cséri Kornélia (1927), özv. Mágel Ferencné sz. Tarsoly Irén (1919), özv. Újvári Lászlóné sz. Török Piroska (1932), özv. Galambos Lajosné sz. Molnár Margit (1932), Kádár Imre János (1944), Kövécs Ilona (1939), Vendró György (1931), Szili Károly (1931), Dömötör József (1931), Tóth Kálmán (1939), Kovács László (1940), özv. Németh Jánosné sz. Tóth Irén (1924), Dénes Lajos (1950), Molnár Gábor (1989), Pálfi József Aurél (1949), özv. Sziva Jánosné sz. Lakatos Margit (1936), özv. Bokány Lajosné sz. Szekeres Anna (1946), Jámbori Szabolcs (2004), Ruzsási Vilmos (1934), Boronyák Zoltán Kálmán (1955)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

A közi részt vett a pap-és diakónusszentelésen

Nagy Tamás és Pete Polgár Máté diakónusokat pappá, Böjti Balázs és Bihal Zoltán akolitusokat pedig diakónussá szentelte dr. Veres András megyéspüspök.

Már korábbi években is szokás volt, hogy az ifjúsági közösség, mivel ismerős fiatalok is voltak a szentelendők között, elzarándokolt a szombathelyi papszentelésre. Az idei évben június 21-én, szombaton délelőtt Zalaegerszegről két kocsival indultunk útnak Szombathelyre pap-és diakónusszentelésre. A szállításban Laci atya is besegített, így több fiatal tudtunk magunkkal vinni. Délelőtt 10 órakor kezdődött az ünnepi püspöki szentmise. A két diakónus atya, Máté és Tamás, mindketten három-három hónapot töltöttek gyakorlaton a plébániánkon az utóbbi két évben, így őket jól ismerték fiataljaink. Máté és Tamás jelen voltak az ifjúság életében és a pénteki estéken. Máté volt velünk méltázni, kosarazni és szívesen részt vett minden szabadidős tevékenységben is. Tamást is sikerült egyszer futásra

bírni, mégpedig a fiatalok egy szülinapi meglepetést szerveztek számomra a bowling-házban. Tamás volt az, aki futásra invitált engem, és az utunk véletlenül éppen a bowling-ház felé vezetett. Balázst és Zoltánt, a diakónus jelölteket, az egyházmegyei ifjúsági programokról ismerhettük már.

A szentelés ünnep az egész egyházmegye számára, hiszen annak a jele, hogy Isten gondoskodik népéről. Az

éppen pontot tesz a már születésben lévő elhatározásra a szent hivatás mellett. A Lélek ott fúj, ahol akar. Az Isten az ilyen alkalmakat is fölhasználhatja, hogy hívjon munkásokat az aratásába.

A szentelés után szokta Püspök atya kihirdetni a személyi változásokat az egyházmegyében. Ez az idei évben érinti a mi közösségünket is, hiszen helyettem Máté atya fogja to-

vább vezetni a közi életét. A szentelés előtt, amit én már azért sejtettem, nem mondtam el a fiataloknak, hogy mi lesz az én sorsom, illetve lesz e változás. Így ők a püspöki palota előtt izgatottan várták a híreket, mi lesz velem és velük. Örültek Máténak, hiszen ismerik és szeretik őt, de azért egy kicsit szomorogtak miattam, hogy el fogok men-

ni. A csapat egyik fele ott maradt agapéra, akik velem voltak jöttek egyből Zalaegerszegré. Köszönjük Istennek az új papokat és diakónusokat és kérjük életükre és szolgálatukra Isten áldását!

Óra Krisztián káplán

ifjúság számára is jó példa, hogy fiatal emberek döntenek egy életre Isten és az emberek szolgálata mellett, elköteleződnek egy szép hivatásra. Ilyenkor még abban is lehet reménykedni, hogy egy-két fiú szívében épp egy papszentelésen való részvétel az, amely elülteti a hivatás magját, vagy

Ének- és hittantábor Salomváron

Mindszentyek Szent Imre imatábora Kőszegen

A Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium az elmúlt évhez hasonlóan idén is lehetőséget teremtett arra, hogy a diákok a mozgalmas, sikerekben gazdag iskolaév végén együtt kapcsolódhassanak ki és élvezhessék a nyarat, a pihenést.

A Szent Imre imatáborban Kocsis Zsuzsanna és Illés Csaba tanáraink vezetésével általános iskolások, gimnazisták és egyetemisták egy közösségben vettek részt.

Szálláshelyünk a Jurisich Gimnázium kollégiumában volt. A tábornyitó megbeszélés után városnéző sétára indultunk. A Kék Huszár Vendéglőben elfogyasztott finom ebédet követően látogatást tettünk a kőszegi Missziós Házban. Hirth Vilmos verbita atya volt a házigazdánk, aki szentmisét mutatott be, majd kalandos életútjával ismertette meg bennünket, kiemelten megemlítve a Paraguayban töltött 30 évet. Az élményekben bővelkedő első napot egy Szent Imre életéről szóló film megtekintésével és közös elmélkedéssel, esti imádsággal zártuk.

Kedden reggel a napot Isten dicséretével kezdtük, pontosítottuk az előző nap kialakított csoportoknak a tábor folyamán végrehajtandó feladatait. Dél előtt elsőként egy modern játszótéren élhettük ki kisgyermeki éniünket. Utána megnéztük a Természetvédelmi Látogatóközpontot és a Chernelkertet, ahol különleges növényekkel

és állatokkal ismerkedhettünk meg. Délután a Király-völgyben tettünk egy könnyed túrát, majd a Csónakázó-tó nyugalmas csendjébe feledkeztünk bele. Részt vettünk az esti szentmisén a Szent Jakab templomban, melyet Vargha Zsolt atya, budapest-városmajori plébános mutatott be, aki a nyári lelki feltöltődésre időzött Kőszegen. A tartalmas napunkat közös pizzázás, labdarúgó vb elődöntő mérkőzés-nézés, a 2013-ban Strasbourgban megrendezett Taizéi Ifjúsági Találkozón részt vevő volt diákjaink vetítéses beszámolója és imádság zárta.

Szerdán délelőtt „elfoglaltuk” a Jurisich-várat. A középkor különleges világában érezhettük magunkat, lakomához ülhattünk a korabeli megterített asztalhoz, megküzdhattunk egymás ellen az akkori fegyverekkel, beöltözhettünk a korhű viseletbe. Délután kézműves foglalkozást tartottunk az újrahasznosítás jegyében. Hulladék-anyagokból szebbnél szebb dísz- és ajándéktárgyak készültek. Az esti szentmise után Zsolt atya saját irodalmi alkotását, egy gyönyörű tan-történetet olvasott fel számunkra, mi pedig ajándékkal kedveskedtünk neki. Az esti órákban a csapatok a következő napi előadásra készültek, és ismét végigizzgulhattunk egy újabb vb-elődöntőt.

Utolsó napunkat is közös imádsággal indítottuk. A reggeli elfogyasztása

után a közösségi teremben gyűltünk össze. Itt a csoportok először a Szent Imre-i példa napjainkra alkalmazhatóságát mutatták be ötletesebbnél ötletesebb jelenetek formájában. Ezt követően a látványosan illusztrált tábori naplót és a tábor alatt készült rajzokat, irodalmi alkotásokat mutatták be a táborozók egymásnak. Majd a csoportvezetők és a táborvezetők mondtak köszönetet a résztvevőknek a közösen töltött élményekben gazdag napokért, a szép emlékekért. Ekkor került sor a jutalmak átadására is. Ahogy valamennyi lelki programunkon, ezúttal is hangszerekkel kísért énekekkel adhattunk hálát a közösségünkért, a minket támogatókért, a programjainkért, az önfeledt kikapcsolódásért. Volt diákjaink fogalmazták meg a mindenki szívét melengető gondolatot: „Aki mindszentys volt, mindig mindszentys marad!”

Ebéd után Kőszeg csodás és nagy történelmi múlttal rendelkező templomait (Szent Jakab templom, Szent Imre templom, Jézus Szíve templom) jártuk végig Mikolás Attila atya szakértő idegenvezetésével. Majd az átélt élmények örömeivel, a remélt újabb tábori- és egyéb találkozások reményében vettünk búcsút egymástól.

„Lábam előtt mécses a Te Igéd, ösvényem világossága.” (Zsolt. 119,105)

Illés Csaba, Nátrán Dóra, Krajczár Lilla
Mindszenty József Iskola

Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket

Elkezdődött a nyár. Pár hét múlva pedig elérkezett a várva várt nap: július 14-e, hétfő. A szokásos hittan-táborunk első napja. A zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia hittanosai Nátrán Józsefné – Nusi néni – és két atya: Stróber László és Bodorkós Imre vezetésével indultak útnak a vasútállomásról. A tábor helyszíne, immáron 15. éve a bázakerettyei Általános Iskola. Így ez egy jubileumi nyaralásnak is nevezhető. Ebben az évben 5 csoportba voltunk elosztva, három lány és két fiúcsoport kötött le egy hétre az iskolába. Rájuk felügyelt 16 felnőtt, akik csoportvezetőként és konyhai feladatokat ellátva biztosították, hogy zökkenőmentesen alakuljon minden napunk.

Idén is – mint minden évben – egy bibliai témára, Jézus tanítására épült a tábor mondanivalója: „Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket.” „Jézus az én barátom” mottóval indítottuk útjára az együtt töltött egy hetet. A napi feladatok e témakörön belül zajlottak: az adott szentírási rész megismerésével és a hozzákapott kérdések átbeszélésével. A gyerekek szívesen hallgatták Jézus történeteit és örömmel vettek részt a játékos, mégis tanulságot rejtő feladatok megoldásában is. A hét során készítettünk egy színes, vidám plakátot a csoport bemutatása céljából és modern átiratba dolgoztunk fel több újszövetségi történetet is.

Állandó „feladat” az őrangyalozás, amely a legtöbb izgalmat tartogatja, kisebbek és nagyobbak számára egyaránt. Ilyenkor a kiscsoportokon belül, valamint a csoportvezetők között is húzunk egy-egy személyt, akire az elkövetkezendő egy hétben, mint őran-

gyal vigyázunk. A legjobb az egészben, hogy mindezt titokban kell tartani, nem szabad elárulnunk senkinek sem, hogy ki a mi védencünk. Így láthatatlanul kell a legnagyobb szeretettel és odafigyeléssel elhalmozni a húzottunkat. Pénteken, az utolsó napon pedig kiderül a titok és mindenki megtudja, jól végezte-e a munkáját.

Természetesen minden nap szentmise tette teljessé a lelki feltöltődésünket, ahol együtt ünnepelhettük az Úr hatalmasságát és szeretetét.

A hét legmeghatóbb pillanata péntek délután történt. Erre a napra terveztük a szentségimádást, melyre a bázakerettyei templomban került sor. Mindannyian készültünk rá: készítettük a lelkünket és szívünket a Jézussal való találkozásra. Gondolatainkat és érzéseinket imánkkal közvetítettük az Úrnak. Ott térdelhettünk Vele szemben és mindent elé tárhattunk: azt is, amely boldoggá tett minket és azt is, amely fájdalmat okozott. Ő ugyanis mindig meg-

hallgat minket és vigasztalást nyújt a legnehezebb pillanatokban is. Tudjuk, hogy Rá bármikor számíthatunk.

Mire elérkezett a szombat, csak egy pillanatnak tűnt az elmúlt öt nap. Nagyszerű élmény volt ott lenni. A pénteki vidám délutánon előadott történetek, táncok, vidámságot és nevetést csaltak minden arcra. Az esti tábortűznél pedig előkerültek a szokásos énekek, melyek a végtagjainkat is jól megmozgatták. A búcsúest egy megható, közös imával zárult, majd mindenki a lefekvéshez és alváshoz készülődött.

Másnap reggel egyre több autó kanyarodott az iskolaudvarra. Megérkeztek a szülők, testvérek, lekerültek a szobákból a csomagok és mindenhol integetés, búcsúpuszik és ölelések látszódtak. A szemekben azonban ott csillogott valami, amelyet minden egyes táborozó hazavitt: az óriási szeretet, mely körülölelt minket egész héten át. Így továbbadhattuk táborunk üzenetét: A szív csodáját, mely számára nincsen lehetetlen küldetés!

Írta: Takács Aliz Ilona

A fotókat készítette: Kiss Gábor

Dr. Veres András megyésfőpásztor 2014. augusztus 1-jei hatállyal plébániánk káplánját, Óra Krisztiánt a körmendi plébániára, Bokor Zoltán római ösztöndíjast és Pete Polgár Máté újmisést papot a Zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébánia káplánjává nevezte ki.

Ne félj, nem ítélek el!

mottóval október 16-19. (csütörtök-vasárnap) között Szombathelyre abortuszban érintetteket hívnak lelkipályára, ahol gyógyulhat a fájdalom, a büntudat, a félelmek, az alvászavarok, a depresszió, a kapcsolati nehézségek és az önértékelés. A pontos helyszínt a konkrét érdeklődőkkel közlik.

További információ és jelentkezés:
Telefon: 30/399-7966; E-mail: [nefeljnemittelkel@gmail.com](mailto:nefelnemittelkel@gmail.com)

Lelkipásztori munkatárs képzés

A program célja olyan lelkipásztori munkatársak képzése, akik megfelelő lelkipásztori irányítással alkalmasak az egyházmegye főpásztora által engedélyezett egyházi igehirdetési és pasztorális alaptevékenységének ellátására a hatályos egyházi törvényeknek és előírásoknak megfelelő munkakörökben és kompetenciákkal.

A képzés időtartama: 60 + 20 óra

Képzési hétvégék:

- 2014. október 3-5.,
- 2014. november 14-16.,
- 2015. január 9-11.,
- 2015. február 20-22.

További információ és jelentkezés:
Martineum Felnőttképző Akadémia,
9700 Szombathely, Karmelita u. 1.
Tel: 94/514-354
markovits@martineum.hu
www.martineum.hu

Jelentkezési határidő:
2014. szeptember 18.

Augusztus 18-án, hétfőn 16³⁰-kor kezdődik a **Szent Ilona napi szentmise** a kálvárián.

Augusztus 30-án, szombaton Mária-remetén tartják meg a **Szeretláng Fesztivált**, a Mária tisztelők országos találkozóját.

Szeptember 4-én, csütörtökön 18¹⁵-kor kezdődik a **szentségimádás a papi és a szerzetesi hivatásokért** a plébániatemplomban.

Szeptember 11-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Szeptember 13-án, szombaton 9³⁰-kor kezdődik Zalaegerszegen, a Mindszenty Iskolában az **Egyházmegyei Ministránsnap**.

Szeptember 14-én, vasárnap lesz a **Zárda kápolna búcsúja**.

Szeptember 14-én, vasárnap lesz a **Ságodi kápolna és Péterdomb búcsúja**.

Szeptember 20-án, szombaton 9 órakor kezdődik a **2014. évi Család-fesztivál** a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben és az Ady Iskolában.

Szeptember 25-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Október 2. (csütörtök) és **9.** (vasárnap) között rendezik meg a 2014.évi **72 óra kompromisszim nélkül** című háromnapos önkéntes, országos szociális akciót.

Október 4-én, csütörtökön 18¹⁵-kor kezdődik a **szentségimádás a papi és a szerzetesi hivatásokért** a plébániatemplomban.

Október 4-én, szombaton 9 órakor kezdődik a **Nagymarosi Ifjúsági Találkozó**, mely a 18 órakor kezdődő közös énekléssel és tánczással zárul.
<http://nagymaros.katolikus.hu>

Október 9-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Október 19-én, vasárnap országos **gyűjtést** tartunk templomainkban a **missziók javára**.

Mindszenty imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában a Mindenszentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

- 18 óra: Keresztút a templomban
- 19 óra: Szentmise
- 20 óra: Engesztelő imaóra
- 21 óra: Fáklyás körmenet a Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Forrás: www.martinus.hu

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2014. október 19-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu
Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.
Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231
Web: www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula
Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.
Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.
Telefon: (92) 599 464

